

Casa del carrer d'Emili Monturiol, núm. 95

Sant Fost de Campsentelles

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Avinguda d'Emili Monturiol, núm. 95

Coordenades:

Latitud: 41.524143043742
Longitud: 2.2259635081513
UTM Est (X): 435420
UTM Nord (Y): 4597233

Classificació

Número de fitxa 08209 - 11
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sant Fost de Campsentelles. Clau ECR-v
Data aprovació: dl., 22/07/2013 - 12:00
Número inventari IPA núm. 29442
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 5575010DF3957N0001FY
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Descripció

Edifici aïllat de tipologia de ciutat-jardí, d'estil modernista, bastit entre finals del segle XIX i inicis del segle XX i situat a un carrer amb d'altres habitatges del mateix període i estil, que conformen un conjunt arquitectònic singular. És de planta rectangular formada per planta baixa, pis i golfes, amb una distribució regular de les obertures, separades per franges horitzontals fetes de maons, que combinen la disposició horitzontal, i en forma de dents de serra. La coberta és a quatre vessants sobre un gran ràfec suportat per mènsules de fusta que es recolzen sobre una petita cornisa de maons. Sota aquesta motllura s'obren un seguit de respiralls de la cambra de ventilació, fets de ceràmica verda.

Totes les obertures, a excepció de tres finestres situades a la façana de llevant, que són d'arc de mig punt, són d'arc rebaixat fet de maons a plec de llibre, amb impostes també de maons. Combinen les que tenen balcó de ferro forjat amb les d'ampit revestit de rajoles de color verd. A llevant i a ponent s'hi adossen dos cossos de planta baixa amb terrassa superior. L'entrada principal se situa al cos de ponent i està protegida per una coberta de ferro forjat. En una de les façanes s'hi localitza un mosaic encastat, de rajola vidrada i amb decoracions de ferro forjat, que representen una escena amb Sant Josep, la Mare de Déu i el nen Jesús. Aquest cos se situa damunt un podi delimitat per una tanca d'obra i ferro forjat.

Dins la mateixa parcel·la s'hi localitzen dos edificis auxiliars de planta baixa, amb característiques formals i decoratives sensiblement diferents. L'edifici de la cantonada sud-est és de planta quadrada amb coberta superior plana i porta d'accés d'arc rebaixat amb emmarcament motllurat. D'altra banda, l'edifici de la cantonada nord-est és de planta rectangular amb una gran obertura d'arc escarser, amb emmarcament motllurat i rematat per una cornisa de formes ondulats.

Observacions:

Aquesta casa figura, erròniament, a l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (IPA 29442) amb el número de carrer 111 quan en realitat es tracta del número 95.

Història

Marià Romaní i Rius (1900-1966) era un arquitecte barceloní que estudià a l'Institut General Tècnic de Barcelona i a l'Escola Superior d'Arquitectura. Va ser arquitecte municipal de Sant Fost de Campsentelles des de l'any 1926. Coincidint amb aquesta etapa comença la urbanització de l'entorn de la carretera de la Roca, llavors una pineda coneguda amb el nom de Prat d'en Jeroni, l'actual avinguda d'Emili Monturiol i el carrer de Sant Jeroni.

Es tracta d'una promoció homogènia i executada amb pocs anys, de nombrosos xalets d'estiueig, la major part projectats pel mateix Romaní (gairebé una quarantena), tots ells ben amarats de l'esperit noucentista, que recollia la tradició pairal catalana, amb elements extrets del repertori neoclàssic. Els elements bàsics tradicionals són fàcilment identificables: teulades romanes amb ràfecs sortints, sense canalons, i sovint amb terracota o urnes de ceràmica vidrada o coronaments; cantonades exteriors de pedra o ciment, arcs de mig punt, sovint en agrupacions a les portes i a les obertures de les finestres; sòcols de pedra o ciment; de manera freqüent tenen una torreta quadrada o mirador amb teulada piramidal; la balconada ocasional, *loggia* o pèrgola.

Dels projectes de Romaní, 13 eren a Can Calet, 20 a altres parts de Sant Fost de Campsentelles i 9 a La Llagosta. Les cases més grans eren totes a la carretera de La Roca-Sant Adrià o molt a prop. A la carretera de la Roca els clients eren Salvador Mas (1928), José Pibet (octubre de 1929), Juan Serrallach (octubre de 1929) i al carrer Sant Jeroni eren Ramon Mor (1927), José Llop (gener de 1928), José Pibet (octubre de 1930), José Pibet (octubre de 1933) i Pere Estivill (el maig de 1933).

Bibliografia

BROUGHTON, M. (2009). "Mariano Romaní, arquitecte", dins *Campsentelles*, 12. Centre d'Estudis Santfostencs. Amics de Cabanyes.

PÉREZ GÓMEZ, Xavier i PÉREZ GÓMEZ, Ferran (1990). *Sant Fost, història d'un poble. Dels orígens a la Guerra Civil*. Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles, pp. 147.

Enllaços d'interès:

[Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

